

[Peter Nielsen.]

bedsmændene i handelsministeriet, der i hvert enkelt tilfælde skal afgøre bemanningens størrelse. Med den største respekt for vore dygtige embedsmænd i søfartsafdelingen må jeg dog mene, at det vil blive en uoverkommelig, ja, umulig opgave at give dem, og vi vil få uro, hver gang et dansk skib skal bemannes. Dispensationer er aldrig af det gode, og når loven nu er revideret, må dispensationer høre til de absolutte undtagelser og ikke, som det ærede medlem hr. Vivike ønsker det, gøres til den almindelige regel.

Det ærede medlems øvrige 5 ændringsforslag til forslaget til sømandslov skal jeg ikke bruge mange ord på. De er stillet ud fra det kendte princip, at hvor vi foreslår forbedringer, altså her med hensyn til hjemrejse, synes man, det skal have en lille tak til. Jeg tror, der er almindelig tilfredshed hos de søfarende med de af handelsministeren foreslåede forbedringer.

Jeg anbefaler altså at stemme imod disse 6 ændringsforslag til forslag til lov om ændring i sømandsloven.

Jeg skal i øvrigt ikke bruge tingets tid på en omtale af de øvrige ændringsforslag, som hele udvalget er enig med ministeren om, og som enten tjener til klargøring eller til afstemning efter de øvrige ting i loven.

Jeg vil dernæst gerne understrege, at når mit parti går med til de foreslåede ændringer i bemanningsreglerne, er det ud fra erkendelsen af, at det arbejdsmæssige og det sikkerhedsmæssige som i andre landes lovgivning må adskilles, således at det arbejdsmæssige behandles ad faglig vej. Sikkerhedskravet skal være tilgodeset; men skal man have anstændige arbejdsforhold uden for meget overarbejde, vil skalaen her næppe kunne dække i de fleste tilfælde inden for mange farter. Navnlige for passagerfarten vil det sikkert være nødvendigt at opretholde den nuværende bemanning, og i øvrigt må vi håbe, at de to parter må kunne komme overens om arbejdsforholdene. Her lovgives altså kun om det rent sikkerhedsmæssige. Det skulle være fyldestgørende, dog har der været nogle betænkeligheder for Grønlandsfartens vedkommende, men bestemmelserne her drejer sig jo om minimumsbemanning. Der er intet til hinder for, hvad også er tilfældet mangedsted, at man

har højere bemanning end den foreskrevne, og da staten vel er den væsentligste befragter på Grønland, vil spørgsmålet her nok kunne løses.

Jeg anbefaler at stemme for de af den højtærede handelsminister stillede ændringsforslag og at stemme imod de andre ændringsforslag; i øvrigt anbefaler jeg de fem lovforslags overgang til tredje behandling samt den endelige vedtagelse af konventionen om sikkerhed for menneskeliv på søen.

Viggo Hauch: Mit parti vil kunne stemme for forslag til lov om ændringer i søloven, der vedrører begrænsning af rederansvaret, og for forslag til lov om ændring i lov om tilsyn med skibe. Vi vil også kunne anbefale at stemme for forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen og for forslag til lov om ændring i lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende. Vi kan ligeledes anbefale at stemme for forslag til lov om ændring i sømandsloven, idet vi må anbefale at stemme imod de af det ærede medlem hr. Vivike til dette lovforslag stillede ændringsforslag.

Jeg kommer derefter til det lovforslag, som har været hovedforslaget i denne buket, nemlig lovforslaget om skibes bemanning. Jeg vil indledningsvis takke den højtærede handelsminister for den imødekommenhed, han under udvalgsbehandlingen har vist over for en del af vore ønsker. Der er i betænkningen på forskellig vis fremsat udtalelser, som har gjort det lettere for mit parti at tiltræde lovforslaget bortset fra de punkter, hvortil vi har stillet ændringsforslag.

Først og fremmest må jeg takke den højtærede handelsminister, fordi han i betænkningen har gjort det fuldstændig klart, at der i spørgsmålet om antagelse af udenlandske søfolk i danske skibe er klar enighed mellem søfartsorganisationerne og handelsministeriet, således at dette spørgsmål skulle kunne gå ud af den politiske debat. Det kan nu engang ikke undgås i visse tilfælde at antage udenlandske søfolk i danske skibe.

Men det materiale, vi i udvalget har fået til rådighed, viser, at danske redere principielt skaffer danske søfolk til afløsning, selv om det koster både besvær og penge at nå dertil. I 1963 har rederierne under Dan-